●3 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ ІНЖЕНЕРНИХ ВІЙСЬК

Вони вивчають Донбас за розмінованими містами

Роль саперів у забезпеченні безпеки підрозділів та виконанні ними бойових завдань важко переоцінити. Так само, як і їхню роботу щодо повернення до мирного життя вивільнених від терористів міст та селищ на Донбасі. Сапер із Хмельниччини вже добре вивчив Донбас за містами і селами, які йому доводилось розміновувати. Щодня група саперів у постійній готовності до виїзду на бойове завдання. Часто доводиться виїздити на розмінування кілька разів на день.

СТОР. 4

●ПЕРЕОЗБРОЄННЯ НА МАРШІ

«Цифра» в суворих умовах бойових дій

Є всі підстави стверджувати, що дії зв'язківців у зоні АТО дали позитивний результат. Адже з початку проведення антитерористичної операції вони практично не мали фактів знищення засобів зв'язку під час артилерійських обстрілів, зокрема з систем залпового вогню. Фахівці зв'язку ніколи не забувають кілька важливих понять, що характеризують функціонування систем зв'язку, такі як «безпека», «стійкість», «живучість», «надійність».

СТОР. 5

●ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

Рятівники з великими серцями

Доки тривала активна фаза антитерористичної операції, військовий мобільний польовий шпиталь одного із секторів зони АТО працював на межі можливостей. Майже півтори сотні поранених за добу. Лікарі, медсестри не спали по кілька діб. Приймальне відділення — хірургія чи реанімація, потім найближчий багатопрофільний військово-медичний центр або обласна лікарня. Такий конвеєр війни…

СТОР. 6

Народна Армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 1 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ №77 (5310)

●ОФІЦІЙНО

ПОСИЛЕНО СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ

Президент України Петро Порошенко підписав Указ, яким посилюється соціальний захист учасників антитерористичної операції та членів їхніх сімей, а також громадян, які проживають на території Донецької і Луганської областей. Президент відзначив, що захист учасників АТО та їхніх сімей має бути одним з пріоритетів діяльності парламентської коаліції та нового уряду.

Зокрема, Указом № 835 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення додаткових соціальних гарантій окремим категоріям громадян» передбачається, що Кабінет Міністрів має розробити і внести на розгляд Верховної Ради законопроекти про соціальний захист осіб, які захищали незалежність України і брали безпосередню участь в АТО у складі добровольчих батальйонів, та членів їхніх родин, а також про зміни до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо надання цим особам права на вступ поза конкурсом до вищих навчальних закладів, повідомляє офіційний сайт глави держави.

Крім того, уряд має підготувати пропозиції щодо надання права на вступ поза конкурсом до вишів дітям, батьки (один із батьків) яких загинули під час участі в АТО або померли внаслідок поранення, а також ужити невідкладних заходів щодо розв'язання питання переведення на навчання за кошти державного бюджету дітей учасників бойових дій.

Також уряду доручено забезпечити розв'язання питання щодо продовження прийому на навчання до вишів громадян, які проживають у Донецькій та Луганській областях та були рекомендовані до зарахування або переводяться з вишів, розташованих на території цих областей.

Уряду доручено вжити невідкладних заходів щодо влаштування у найкоротші строки дітей, батьки (один із батьків) яких загинули під час участі в АТО або померли внаслідок поранення.

●3 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК І АРТИЛЕРІЇ

«У НЕБІ — ЯНГОЛИ, А НА ЗЕМЛІ — БОГИ»

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Чимало відваги та героїзму виявили воїни окремої гаубичної артилерійської батареї Д-30, яка, до речі, була сформована лише під час АТО та у короткі терміни пройшла бойове злагодження. Так, здійснюючи марш під Юнокомунарівськом, підрозділ зупинився для прикриття головної колони десантників. Щойно артилеристи розгорнули озброєння, як комбат капітан Денис Явар помітив на горі два мінометні розрахунки. За мить гармаші вдарили по терористах прямою наводкою…

СТОР. 4

Народна армія
1 листопада 2014 року

●«ДНІ НАТО» В УКРАЇНІ

НАМ ПОТРІБЕН ДОСВІД АЛЬЯНСУ

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

У Головному управлінні військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України відбулося підбиття підсумків проведення «Днів НАТО» у вищих військових навчальних закладах Збройних Сил України та обговорення перспектив співпраці у зазначеному напрямку на 2015 рік.

У роботі взяли участь: делегація НАТО на чолі з помічником заступника начальника штабу Стратегічного командування НАТО з трансформації — комодором А. Мортеном Гроеннінгсаетером (ВМС ЗС Норвегії) та представники Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України.

— Проведення «Днів НАТО» в Україні вже стало доброю традицією, тож українська сторона зацікавлена в проведенні цього заходу в наступні роки, — зазначив перший заступник начальника Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України полковник Сергій Речич. — На жаль, цього року в зв'язку з воєнно-політичною ситуацією, що склалася на Сході країни, було прийнято рішення тимчасово скоротити проведення «Днів НАТО» лише до двох ВВНЗ ЗС України. Проте сподіваємося, що у наступному році буде повернена практика проведення у трьох вітчизняних вишах, зокрема у Львові, Одесі, та Харкові на ротаційній основі.

«МИ ЗАЦІКАВЛЕНІ В ПОДАЛЬШИХ ПЛІДНИХ СТОСУНКАХ ЗІ СТРАТЕГІЧНИМ КОМАНДУВАННЯМ НАТО З ТРАНСФОРМАЦІЇ. ДОСВІД, НАБУТИЙ В ХОДІ ПРОВЕДЕННЯ «ДНІВ НАТО» В УКРАЇНІ, МАКСИМАЛЬНО ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ В АТО»

Також під час заходу наголошувалося на завчасному розповсюдженні серед курсантів ВВНЗ для попереднього ознайомлення матеріалів та презентацій до тем, які обговорюватимуться під час проведення «Днів НАТО», що сприятиме удосконаленню та підвищенню ефективності проведення заходу в наступних роках.

Також було зауважено, що на сьогодні у Збройних Силах України існує суттєва потреба у підготовці фахівців за такими напрямками: узагальнення та аналіз розвідувальної інформації на тактичному рівні, ведення бойових дій у міських умовах та лісі, протидія саморобним вибуховим пристроям та знищення вибухонебезпечних об'єктів тощо.

— Ми неабияк зацікавлені в подальших плідних стосунках зі Стратегічним командуванням НАТО з трансформації, — зауважив полковник Сергій Речич, зазначивши, що досвід, набутий в ході проведення цих заходів, максимально використовується в АТО.

У свою чергу помічник заступника начальника штабу Стратегічного командування НАТО з трансформації від імені всього Альянсу схвально відгукнувся щодо стійкості та професіоналізму українських військових та їхньої готовності підтримувати співробітництво з Альянсом у такій складній ситуації.

— Вдосконалення нашого співробітництва полягає у змінах робочого плану співпраці Україна — НАТО. Захід, що ми провели цього року, мав абсолютний успіх. Хотів би відзначити професіоналізм представників та працівників військових інститутів та належне оснащення вишів, — зауважив комодор А. Мортен Гроеннінгсаетер.

Вадим КОВАЛЬОВ,
«Народна армія»

●ОРІЄНТАЦІЙНИЙ КУРС СПІЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ОБОРОНИ ЄС

ЄВРОПА — НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ

У НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ОБОРОНИ УКРАЇНИ ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО ВІДБУЛОСЯ УРОЧИСТЕ ВРУЧЕННЯ СЕРТИФІКАТІВ СЛУХАЧАМ ОРІЄНТАЦІЙНОГО КУРСУ СПІЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ЄС

Захід, який проводився за підтримки Австрії та України, входить до програми «Східного партнерства» ЄС і тому відкритий для всіх 6 країн-партнерів. Отже, у курсі взяли участь близько 400 учасників з 20 країн світу, а також 24 лектори із закладів, університетів та неурядових організацій ЄС.

На переконання начальника Національного університету оборони України ім. І. Черняховського генерала-лейтенанта Василя Телелима, факт проведення в Україні цього курсу є унікальною подією не тільки для університету, але й для всієї держави, адже є беззаперечним свідченням підтримки і допомоги нашій країні всією європейською спільнотою.

— Відносини України з ЄС вийшли на якісно новий рівень, і сьогоднішня зустріч є переконливим підтвердженням цього, — зазначив він та додав, що всі питання, котрі розглядалися в ході навчання, були актуальними та викликали інтерес до їхнього розгляду в подальшому навчанні.

Зокрема протягом Орієнтаційного курсу слухачі, науково-педагогічний склад та наукові співробітники університету отримали з першоджерел найактуальнішу інформацію щодо суті, цілей і завдань Спільної політики безпеки і оборони Європейського Союзу та стосовно процедур антикризового управління, місій, операцій ЄС тощо.

— Згаданий курс має велике значення для України як країни, що бере активну участь у формуванні Європейського безпекового середовища, а також для країн ЄС і країн Східного партнерства, — зазначив директор курсу доктор Джозеф Рейхл (Європейський оборонний коледж, Австрія) та висловив сподівання, що в майбутньому ми будемо спільно розвиватися та співпрацювати.

— Коли свого часу я навчався у військовій академії у Відні, то й уявити не міг, що Австрія стане членом ЄС, адже наша країна на той час дотримувалася нейтралітету, — розповідає колишній міністр оборони Австрії, а нині викладач Орієнтаційного курсу Спільної політики безпеки і оборони ЄС, доктор Австрійського європейського інституту Вернер Фаслабенд. — Ми пройшли чималий шлях та майже двадцять років тому вступили до ЄС. І сьогодні ніхто не думає, що могло бути інакше. Аналогічну ситуацію спостерігаю зараз в Україні, але значно ускладнену стосунками з північним сусідом. Проте Європа є нашим спільним домом. ЄС у даний час надає можливість 28, а в майбутньому — 30 чи більше країнам, жити вільно та незалежно, спільно брати участь у світовому розвитку. Для мене проведення цього курсу було можливістю відвідати Україну, де я був багато років тому та зараз відчув себе, як удома.

Вадим КОВАЛЬОВ,
«Народна армія»

●ОФІЦІЙНО

ВИРІВНЯНО ВИПЛАТИ ВІЙСЬКОВИМ У ЗОНІ АТО

Уряд України прийняв рішення вирівняти грошове забезпечення для всіх військовослужбовців однакового рангу, які виконують завдання в зоні АТО. Про це на урядовому засіданні повідомив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

У червні цього року, нагадав він, уряд ухвалив рішення щодо збільшення грошового забезпечення всіх військовослужбовців, які виконують завдання в зоні антитерористичної операції: «Але найбільше отримували військовослужбовці Збройних Сил, і після двократного збільшення об'єктивно, що інші військові отримують дещо менше, ніж службовці ЗС України».

Арсеній Яценюк наголосив, що виплати за жовтень будуть нараховуватися вже згідно з постановою «Про вирівняння грошового забезпечення для всіх військовослужбовців однакового рангу». Про це інформує Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Міністр фінансів Олександр Шлапак доповів, що старші офіцери в зоні АТО — майори, полковники Головного управління розвідки Міністерства оборони — отримували 15148 гривень, СБУ — 15612 гривень, Служби держзв'язку — 11911 гривень, Прикордонної служби — 12120 гривень, Національної гвардії — 8740 гривень. Після ухвалення постанови всі вони отримуватимуть виплати за рівнем військовослужбовців Міністерства оборони в зоні АТО — 21925 гривень.

Молодші офіцери — лейтенанти, молодші лейтенанти, капітани ГУР Міністерства оборони — отримували 7940 гривень, СБУ — 9918 гривень, Прикордонної служби — 7349 гривень, Нацгвардії — 6440 гривень. Тепер виплати молодшим офіцерам у зоні АТО будуть прив'язані до виплат військовослужбовцям ЗС України і становитимуть — 17840 гривень.

Військовослужбовці за контрактом — рядовий і молодший начальницький склад ГУР Міністерства оборони — отримували 6123 гривень, СБУ — 6464 гривень, Прикордонної служби — 6743 гривень, Національної гвардії — 5696 гривень. Тепер вони отримуватимуть 10447 гривень — на рівні виплат військовослужбовців за контрактом — рядовому і молодшому начальницькому складу Міністерства оборони.

Військовослужбовці строкової служби в Міністерстві оборони отримували 4774 гривень, а в Національній гвардії — 3170 гривень. Тепер останнім буде підвищене грошове забезпечення до 4774 гривень.

За словами Міністра фінансів, це вимагає виділення з резервного фонду додатково 243 мільйонів 332 тисяч гривень.

Відповідаючи на запитання Прем'єр-міністра, Міністр фінансів повідомив, що на рахунку є кошти, аби невідкладно здійснити ці виплати.

●СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

ДЕРЖАВА ЗАПЛАТИТЬ ЗА КРЕДИТИ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ В АТО

Сім'ям загиблих під час проведення АТО військовослужбовців, на яких поширюється дія Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», держава погасить суму зобов'язань за кредитом, наданим сім'ї відповідно до «Порядку надання пільгових довготермінових кредитів молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) і придбання житла», інформує Урядовий портал.

●ОГОЛОШЕННЯ

Оголошується добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців у Командуванні Сухопутних військ Збройних Сил України в період з 03.11.2014 по 03.12.2014:

головного спеціаліста відділу планування забезпечення мобілізаційного розгортання управління оборонного планування — 1 посада з/пл. від 1800 грн.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менш 5-ти років.

Довідки за телефоном: 271-10-99.

ХРОНІКА АТО

РОСІЙСЬКА «ГУМАНІТАРКА» — ТІЛЬКИ РОСІЙСЬКИМ ТЕРОРИСТАМ

СИТУАЦІЯ У ЗОНІ АТО

Ситуація на Сході України характеризується зростанням активності розвідувально-диверсійних груп противника та збільшенням інтенсивності й кількості обстрілів. Зокрема посилились обстріли контрольованих українською владою населених пунктів Луганської області, перепідпорядкованих у Новоайдарський та Попаснянський райони.

Терористи з «Градів», артилерії, танків та мінометів обстріляли позиції сил АТО на північно-західних околицях Донецька та донецького аеропорту. Летовище залишається під контролем наших бійців. На лівому березі річки Сіверський Донець українські військові відбили атаку з напрямку селища Геївка на взводний опорний пункт позицій ЗС України. Терористи зазнали втрат. Тривають обстріли під Дебальцевим та селищем Тоненьке.

Окрім цього, терористи обстріляли наші позиції в районі н.п. Нікішине, Вуглегірськ, Ольховатка, Майорськ, Красногорівка, Миколаївка, Кірове на Донеччині та Сокільники, Трьохізбенка, Щастя, Кримське, Золоте, Міус, Новогригорівка, Попасна, Чорнухине — у Луганській області.

Найбільше активність терористів зросла на півдні Донецької області. Під Маріуполем у районі Талаківки терористи двічі обстріляли наші позиції з важкої артилерії та систем залпового вогню. Масованим вогнем у відповідь українські військові відбили ворожу атаку. Після цього обстріли припинилися, вночі їх не було. Ситуація в Маріуполі спокійна, надзвичайних подій не зафіксовано.

Біля села Петрівське Волноваського району під час руху колони сил АТО український підрозділ, який здійснював прикриття, виявив диверсійну групу терористів та вступив у бій. Частину групи диверсантів було знищено на місці, решта відступили. Під час цього бою загинули 3 наші військовослужбовці, один отримав поранення. Завдяки мужності наших розвідників вдалося уникнути значно більших втрат.

Ще одна колона вступила в бій на півночі зони АТО — на правому березі річки Сіверський Донець. Зараз активність терористів зосереджена в районі селищ Кримське-Сокільники Новоайдарського району. На околиці цього населеного пункту бойовики двічі обстріляли з мінометів наш взводний опорний пункт. Наш блокпост під Кримським було обстріляно з мінометів 7 разів.

Фахівці «Укроборонпрому» за добу відремонтували 13 одиниць бронетехніки. Відновлено 11 бронетранспортерів БТР-4 для НГУ, а також 2 бойові машини піхоти та десанту БМП-1.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ

Триває переміщення так званого російського гуманітарного конвою територією Донбасу. Загалом у двох російських пунктах пропуску — «Матвєєв Курган» та «Донецьк» — зафіксовано переміщення 76 автомобілів та 147 осіб.

Українські прикордонники, які працюють на цих пунктах у міжвідомчих робочих групах, здійснили лише візуальний огляд транспортних засобів і вантажу. Митне оформлення вантажу не здійснювалось, оскільки не надано жодної інформації про його набувачів.

Представники Міжнародного комітету Червоного Хреста не брали участі в оформленні та переміщенні вантажу. Російська сторона порушила вимоги міжнародного та українського законодавства щодо переміщення товарів гуманітарної допомоги. За оперативними даними, левова частка вантажу призначена для забезпечення підрозділів терористів, оскільки в них бракує постачання. Частину продуктів росіяни планують перед телекамерами роздати місцевим мешканцям під час псевдовиборів 2-го листопада. За оперативною інформацією, один з керівників терористичної організації "ДНР" зауважив, що мешканцям Донбасу не слід сильно розраховувати на гуманітарну допомогу, оскільки її на всіх не вистачить. Крім того, він запропонував дончанам самим «заробляти собі на їжу». Фактично визнано факти, про які вже повідомлялося: левова частка гуманітарної допомоги до мирних громадян на захоплених територіях не доходить. Її отримують терористи для власного споживання або продаж через магазини.

На маріупольському напрямку зафіксовано активізацію незаконних збройних формувань з представників кавказьких народів у районі н.п. Саханка. Вся наявна бойова техніка з цього району переміщується в напрямку н.п. Широкіне. Ситуація в самому Маріуполі спокійна, міські служби працюють у штатному режимі.

Як ми вже повідомляли, між терористичними угрупованнями загострюються протистояння. Від цього, на жаль, потерпають мирні громадяни. Зокрема, вчора у Донецьку бойовики різних збройних угруповань обстрілювали одне одного з артилерії. Внаслідок цієї перестрілки загинув мирний мешканець, ще один отримав осколкові поранення. Також під час обстрілу у Куйбишевському і Петровському районах міста пошкоджено житлові будинки і господарські будівлі.

У 39 районах та містах Донецької області сім'ям з дітьми, малозабезпеченим сім'ям, інвалідам з дитинства, дітям-інвалідам профінансовано державну допомогу в сумі 166,1 млн гривень. Станом на 30 жовтня з цієї суми вже виплачено допомогу на 162,6 млн грн. Виплати тривають у Петровському районі Донецька. До 16 районів та міст Луганської області надійшла субвенція у сумі 68,1 млн гривень. Станом на 30 жовтня виплачено допомогу у сумі 38,5 млн грн. Здійснення виплат очікується у м. Луганськ та Станично-Луганському районі.

РЕАКЦІЯ МІЖНАРОДНОЇ СПІЛЬНОТИ НА ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив, що Росії варто зробити «реальні зусилля з метою дотримання сторонами угоди про припинення вогню в Україні», натомість вибори у самопроголошених «Донецькій і Луганській народних республіках» підривають Мінські домовленості й не сприяють мирному врегулюванню конфлікту. Генсек Альянсу також заявив про безпрецедентну військово-повітряну активність Росії в Балтійському, Північному і Чорному морях. Столтенберг уточнив, що з середи тільки за 48 годин західними країнами було перехоплено не менше 24 літаків.

Міністри закордонних справ країн Вишеградської четвірки та Великобританії у спільній заяві наголосили на незаконності так званих «виборів», запланованих на 2 листопада у самопроголошених «ДНР» і «ЛНР», оскільки вони суперечать Мінським домовленостям від 5 вересня. Крім того, дипломати закликали Росію сприяти мирному розв'язанню українського конфлікту та не визнавати цих «виборів» легітимними.

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун засудив плани збройних груп на Сході України провести власні «вибори» 2 листопада. Проведення таких виборів порушує Конституцію України та її законодавство. «Ці так звані «вибори» серйозно підірвуть Мінський протокол, який має бути якомога швидше реалізований в повному обсязі», — йдеться в заяві Генсека ООН.

Сполучені Штати підтримали позицію Франції про призупинення рішення про передачу «Містралей» РФ. Міністр фінансів Франції Мішель Сапен заявив, що умов для передачі вертольотоносця «Містраль» Росії на даний час немає.

Посол США в Україні Джеффрі Пайєтт повідомив, що США постачатимуть Україні високі військові технології, які допоможуть нашим військам на Сході країни захистити себе.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

УНІВЕРСАЛЬНІ СОЛДАТИ

СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІ ВИВЧАЮТЬ МІННУ СПРАВУ

Фото автора

Чи потрібно спецпризначенцям ВСП, бути обізнаними у мінно-вибуховій справі? Як показала практика — так! Їхнім розвідгрупам нерідко доводиться стикатись із замінованими об'єктами або із боєприпасами, що не вибухнули, встановлювати вибухові загородження в ході боротьби з диверсійними групами противника. Були ситуації, коли спецпризначенці під загрозою прориву танків встановлювали протитанкові міни. Деякі групи працюють у тилу противника, де виконують специфічні завдання. Тож хороша підготовка підривати їм таки не завадить.

Тому з особовим складом Центру спеціального призначення по протидії диверсіям та терористичним актам Військової служби правопорядку ЗС України, який виконує завдання у зоні АТО, проводиться комплекс занять з інженерної підготовки.

— Сьогодні ми провели заняття з підривної справи, зокрема з розмінування шляхом підриву, — повідомив начальник групи бойового забезпечення Цетру спецпризначення підполковник Костянтин Городський. — Особовий склад вдосконалив свої знання і практичні навички у використанні засобів підриву, вибухових засобів та речовини. Кожен із військовослужбовців власноруч заклав вибухівку і власноруч її підірвав.

Вибухівки спецпризначенці не шкодують — вибухи зарядів лунають один за одним. Безпосередньо в ході заняття бійцям довелось виконати і реальну операцію — одна з груп спецназу, яка щойно повернулась із завдання, привезла гранатомет РПГ-26, що не спрацював. За допомогою тротилових шашок його тут й утилізували.

— Для того, щоб впевнено працювати із вибухівкою, людям необхідно подолати певний страх перед нею, — сказав старший офіцер відділу спеціального призначення капітан Віталій Колендзян, — тому ми й намагаємося зробити заняття максимально інтенсивними та корисними.

Роман ТУРОВЕЦЬ, «Народна армія»

Народна армія
1 листопада 2014 року

3 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК І АРТИЛЕРІЇ

«У НЕБІ — ЯНГОЛИ, А НА ЗЕМЛІ — БОГИ»

Такий грізний девіз вишитий на шевронах воїнів бригадної артилерійської групи 25-ї окремої Дніпропетровської повітряно-десантної бригади. Виконуючи бойові завдання в зоні проведення антитерористичної операції, артилеристи-десантники неодноразово доводили свою мужність та професіоналізм, знищуючи супротивника.

Саме артилеристи-десантники надавали вогневу підтримку українським підрозділам, знищували ворожу артилерію та інші вогневі засоби терористів у багатьох гарячих точках Донбасу.

«Боги війни» разом з бойовими побратимами штурмували ворожі укріплення, захоплювали блокпости, під обстрілами коректували вогонь артилерії. Ці приклади мужності та героїзму назавжди увійдуть до бойового літопису нашого війська.

Без права на помилку

Обороняючим аеродром у Краматорську десантникам 25-ї були придані дві самохідні артилерійські установки 2С9 «Нона». Командував приданою артилерією командир самохідної артилерійської батареї капітан Олександр Дерев'янко.

Перебуваючи тривалий час в оточенні, воїни-артилеристи мали обмежений боєзапас. Майже щодня по їхніх позиціях гатили ворожі міномети, які бойовики встановлювали у житлових кварталах. У цих надзвичайно важких умовах артилеристам необхідні були точні розрахунки, щоб вражати супротивника з перших пострілів. При цьому бійці не мали права на помилку, адже могли постраждати мирні жителі. Тож весь час в обороні летовища артилеристи завдавали вогневі удари по супротивнику з філігранною точністю.

«Нона» проти танка

А під час маршу бронегрупи десантників від Шахтарська до Дебальцевого неподалік переїзду окопаний та добре замаскований танк супротивника кумулятивним снарядом підбив українську «Нону». На жаль, тоді загинув увесь екіпаж…

Тоді ж ворог наступними пострілами намагався знищити машину управління «Реостат» та іншу самохідну гармату. Однак їхні водії почали вміло маневрувати. А «Нона», якою командував замкомбата з озброєння капітан Андрій Банзалюк, здійснила по ворожому танку (відстань до нього була майже тисячу метрів) п'ять пострілів… Невдовзі розвідники доповіли на КП з'єднання, що ворожу бойову машину було знищено. Прямі влучення снарядів артилеристів пошкодили її двигун та радіатор.

Вогнева міць крилатої піхоти

Чимало відваги та героїзму виявили воїни окремої гаубичної артилерійської батареї Д-30, яка, до речі, була сформована лише під час АТО та у короткі терміни пройшла бойове злагодження. Так, здійснюючи марш під Юнокомунарівськом, підрозділ зупинився для прикриття головної колони десантників. Щойно артилеристи розгорнули озброєння, як комбат капітан Денис Явар помітив на горі два мінометні розрахунки. За мить гармаші вдарили по терористах прямою наводкою…

Чималий професіоналізм воїни цієї батареї продемонстрували під селищем Комунар, коли їхнім влучним вогнем був повністю знищений штаб терористів. У відповідь ворог почав обстрілювати наших військових із «Градів». Тоді розвідник-далекомірник рядовий Дмитро Приходько ціною власного життя врятував старшого офіцера батареї капітана Романа Марчукова.

Якось, зайнявши вогневу позицію, батарею Д-30 почав обстрілювати ворожий снайпер, який діяв у парі з кулеметником. Однак їх миттєво засікли бійці вогневого підрозділу капітана Віталія Сердюка, які дислокувалися неподалік. Першим же залпом гармат ворогів було знищено, а особовий склад гаубичної батареї був врятований.

Під шквальним вогнем

Неодноразово офіцери-артилеристи знаходилися в бойових порядках під час ударно-пошукових дій та інших операцій, коректували вогонь артилерії. Яскравим прикладом є сам командир повітрянодесантної бригади, першокласний артилерист полковник Юрій Содоль. Він неодноразово коректував вогонь, особисто ставив артилеристам вогневі завдання. І вони ніколи не підводили свого командира.

Під час визволення міста Миколаївка начальник розвідки штабу підполковник Олександр Шкляренко і командир взводу управління бригадної артилерійської групи старший лейтенант Антон Пашкевич під сильним вогнем супротивника коректували вогонь нашої артилерії. Завдяки цьому потужними ударами були знищені опорні пункти терористів, їхній склад з боєприпасами, а також вогневі та снайперські точки. Місто було повністю зачищено та взято під контроль силами АТО.

Вогнева підтримка

Неодноразово артилерійські підрозділи десантного з'єднання придавалися для виконання спеціальних завдань іншим підрозділам. Приміром, під Червоним Лиманом армійських спецпризначенців підсилили розрахунком із гарматою 2С9 «Нона». Бійці спецпризначення розгорнули станцію розвідки, яка зафіксувала пересування ворожих сил та техніки. За кілька хвилин за цими координатами з гармати було випущено близько 30-ти осколково-фугасних снарядів. Супротивник зазнав значних втрат…

Не можу не згадати мінометні та протитанкові підрозділи 25-ї бригади, які брали участь у багатьох військових операціях. Мінометники та протитанкісти неодноразово виявляли мужність та героїзм, надаючи вогневу підтримку силам АТО.

З перспективою

По прибутті в пункт постійної дислокації із районів виконання бойових завдань артилеристам-десантникам відпочивати не доводиться. Адже необхідно приводити бойову техніку до ладу та готувати її до осінньо-зимового періоду. За підтримки небайдужих громадян артилеристи встановлюють на техніку захисні екрани, які захищатимуть її від кумулятивних снарядів.

Офіцери штабу бригадної артилерійської групи під керівництвом полковника Сергія Спесівова детально аналізують дії підрозділів артилерії з'єднання в зоні АТО. Цей безцінний бойовий досвід уже застосовується при вишколі артпідрозділів 25-ї опдбр.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
Дніпропетровськ

3 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ ІНЖЕНЕРНИХ ВІЙСЬК

ВОНИ ВИВЧАЮТЬ ДОНБАС ЗА РОЗМІНОВАНИМИ МІСТАМИ

У свої 33 роки Ігор Крайнік, як кажуть, майже півсвіту об'їхав. Коли скажу, що в географії його відряджень були Ірак та Афганістан, то ви здогадаєтесь, що то були за «мандри». Причому в Іраку цей хлопець із Кам'янця-Подільського, служив у двох ротаціях, у 5-й та 7-й бригадах. Торік повернувся з Афганістану. За рік відрядження Ігор як військовий сапер разом із службовою собакою Ремою перевірив та розмінував багато кілометрів доріг та об'єктів на тій чужій та багатостраждальній землі.

Нині молодший сержант Ігор Крайнік з Центру розмінування Збройних Сил України, виконує завдання в зоні АТО. І це його вже третє відрядження на «гарячий» Донбас.

Те, що роблять на Донбасі Ігор та його товариші з ризиком для власного життя, вже оцінюють багато місцевих мешканців регіону, які зазнали страху, страждань і горя від проросійських терористичних загонів. Добрі справи солдатів Збройних Сил України набагато сильніші за масову кремлівську пропаганду. Коли люди бачать, як українські солдати розміновують дороги, мости, електростанції, діляться з ними хлібом та водою, тоді російські окуляри остаточно спадають, і вони починають усвідомлювати, на чиєму боці правда, хто справді прагне миру і стабільності на Донбасі.

Ігор надзвичайно скромний, навіть сором'язливий і спокійний. І коли більше дізнаєшся про специфіку роботи військового сапера, розумієш, що без залізної витримки тут ніяк. У цій професії характер людини далеко не на останньому місці.

Роль саперів у забезпеченні безпеки підрозділів та виконанні ними бойових завдань важко переоцінити. Так само, як і їхню роботу щодо повернення до мирного життя вивільнених від терористів міст та селищ на Донбасі. Сапер із Хмельниччини вже добре вивчив Донбас за містами і селами, які йому доводилось розміновувати. Щодня група саперів у постійній готовності до виїзду на бойове завдання. Часто доводиться виїздити на розмінування кілька разів на день. За словами Ігоря, навіть службового собаку до вечора не годують, аби він був постійно готовий до безпомилкової бойової роботи. Що найчастіше доводиться знешкоджувати нашим хлопцям? Це мінні пастки довкола колишніх позицій терористів, снаряди, міни, які не розірвались. Одна річ, коли цей «подарунок» в полі, інша — неподалік житлового будинку. Тоді завдання для сапера значно ускладнюється…

Один з нещодавніх оперативних викликів саперів надійшов з однієї з найпотужніших електростанцій регіону. Її працівниця під час розвантаження вугілля з вагонів на спеціальний конвеєр для транспортування його до механізму подрібнення помітила предмет, схожий на снаряд. Наслідки його потрапляння в згаданий механізм могли бути катастрофічними. Зруйнована станція, значна кількість населення без енергопостачання. Довелося саперам «пропустити» по конвеєру вугілля знову. А його завезли в той день 400 тонн… Підозрілим предметом виявилась звичайна велика пляшка…

Дмитро РОМАНЮК,
зона АТО

ПЕРЕОЗБРОЄННЯ НА МАРШІ

«ЦИФРА» В СУВОРИХ УМОВАХ БОЙОВИХ ДІЙ

Перед подіями на Сході країни війська зв'язку Збройних Сил України використовували переважно застарілі аналогові системи, тож побачити «цифру» в польовій тактичній ланці управління було практично неможливо. Зараз управління військами в зоні антитерористичної операції здійснюється за допомогою сучасних цифрових засобів зв'язку, адже поштовх до стрімкого переходу на «цифру» був продиктований життям.

З акцентом на АТО

У березні, коли материковій частині України загрожувало російське вторгнення з території Криму, на півдні країни було розгорнуте потужне оперативне мобільне угруповання (ОМУ). Для управління військами в ньому використовувались одночасно як аналогові, так і цифрові засоби зв'язку. Проте з початком АТО акцент був зроблений тільки на застосування сучасної цифрової апаратури.

Щоб приховати місце дислокації

За словами начальника зв'язку 8-го армійського корпусу СВ ЗС України полковника Ігоря Савчука, використання аналогових засобів зв'язку, які передбачали прив'язку до ліній «Укртелекому» було відразу відкинуте. Причиною стало те, що практично всі лінії зв'язку цього підприємства проходили через Донецьк та інші міста, що контрольовані терористами.

— Застосування радіорелейних та тропосферних станцій ми також звели до мінімуму. По-перше, на їхнє розгортання потрібно багато часу, що впливає на термін готовності пункту управління до роботи. По-друге, підняти високу щоглу з антенами в умовах, коли позиції українських військ і особливо пунктів управління ретельно відслідковувались і піддавалися обстрілам, означало демаскувати і піддати небезпеці місце свого розташування. За тих же причин ми намагались відмовитись від розгортання вузлів зв'язку, до яких входили апаратні старого парку. Великий вузол зв'язку з безліччю машин становить помітну ціль, знищення якої фактично унеможливить процес управління, — розповідає офіцер.

Ставка на супутниковий зв'язок

Не останнє значення мало й те, що для охорони системи зв'язку (ліній, станцій та вузлів), побудованої старими аналоговими засобами, необхідно було залучати певну кількість особового складу. А в умовах бойових дій, де кожен боєць важливий, командири дозволити собі таку розкіш не могли.

Саме тому військові зв'язківці віддавали перевагу здебільшого застосуванню сучасних малогабаритних станцій супутникового і транкінгового зв'язку. Тим паче, що Генеральний штаб ЗС України всіляко підтримував таку ініціативу і намагався максимально забезпечити війська сучасними засобами.

Основним зв'язком між пунктами управління штабів, військових частин та окремих підрозділів, що діють у зоні АТО, став супутниковий. Компактні станції легко транспортуються й досить швидко встановлюються та налаштовуються. При цьому якість зв'язку, яку вони забезпечують, є високою. По зашифрованих супутникових каналах військові організували як телефонний зв'язок, так і передачу документованих повідомлень.

Транкінгові радіостанції

— Дійсно, старого телеграфу із великими і шумними апаратами, телеграфістками і клейкою стрічкою в зоні АТО не знайдеш, — з усмішкою говорить начальник зв'язку 8-го АК. — Та й оперативність цього виду зв'язку — не для сучасної війни, коли обстановка може швидко змінюватись.

Зв'язківці в зоні АТО сьогодні застосовують сучасні засоби зв'язку.
Начальник радіоцентру майор Ліліан Єрмуракі (ліворуч) та інженер відділу ІТМ капітан Олександр Плуговий (праворуч)

Начальник зв'язку 8-го армійського корпусу СВ ЗС України полковник Ігор САВЧУК:

— Необхідність стрімкого переходу на нові засоби зв'язку була продиктована передусім обстановкою, що склалась у зоні АТО. На Херсонщині ми ще могли застосовувати аналогове обладнання, адже територія, на якій розгорталась система зв'язку, була повністю під контролем наших військ. Проте під час заходу до зони АТО використання старих систем зв'язку припинялось, адже в тих умовах це було недоцільним та неможливим з позицій безпеки, мобільності й оперативності системи управління військами.

Всередині ж військових формувань почали активно використовувати транкінгові радіостанції. Ефективність застосування цих засобів пов'язана насамперед з невеликими габаритами і стійкістю до перешкод. Крім того, за потреби ці станції дозволяють зв'язатись з вищими штабами за допомогою спеціальних ретрансляторів.

Навчає поле

Однак такий стрімкий перехід на цифрові засоби створив і певні проблеми.

— Ми зіткнулися з браком навченого особового складу. Адже система бойової підготовки була зорієнтована саме на вивченні тих засобів, які стоять на озброєнні, а це практично всюди — старі аналогові системи, — розповідає полковник Ігор Савчук. — Особливо нестача фахівців була притаманна підрозділам, що формувались за мобілізацією. Виникали ситуації, коли в зону АТО направлявся, наприклад, щойно сформований територіальний батальйон, а засоби зв'язку вони отримали за день-два до відправки. От і доводилось спрямовувати в частини та підрозділи офіцерів з відділу зв'язку, щоб вони на місці проводили налаштування обладнання та навчали зв'язківців.

У резерві — техніка старого парку

Та все ж повністю відмовитись від техніки старого парку в зоні АТО не змогли. Це стосується вже згаданих радіорелейних та тропосферних станцій, які застосовуються для побудови резервних ліній зв'язку, та радіостанцій, які дозволяють зв'язуватись на великих відстанях.

— Їх просто нічим було замінити, — стверджує офіцер. — Але використовували ми їх обмежено і тільки там, де дозволяла безпекова обстановка.

До речі, саме ці засоби піддавалися потужному впливу систем радіоелектронної боротьби противника, що діяли проти українських військових з території Російської Федерації.

— Уявіть собі, були ситуації, коли ми не могли зв'язатись по радіо на коротких хвилях на відстані до 60 кілометрів. І це радіостанціями, які дозволяють тримати зв'язок на відстані до тисячі кілометрів! Ефір був настільки «забитий» засобами РЕБ, що практично на кожній частоті була потужна перешкода.

У суворих умовах війни набуває актуальності не тільки питання переоснащення війська сучасними засобами зв'язку, а й проблема збереження дорогого обладнання.

— Пункти управління частин та підрозділів Збройних Сил у зоні АТО регулярно піддавалися артилерійським обстрілам противника. Тому цифрові засоби зв'язку неодноразово пошкоджувались. Відновлення систем управління здійснювалося в найкоротші терміни, — розповідає полковник Ігор Савчук. — Тому, наприклад, керівником нашого сектору «Д» з прибуттям у кожний район розгортання пункту управління обов'язково вживались всі заходи щодо грамотного та ефективного їхнього розміщення на місцевості. Мається на увазі розосередження на відповідних відстанях, обладнання в інженерному відношенні, особливо — максимальне укриття в підготовлених капонірах та всебічне маскування.

У підсумку є всі підстави стверджувати, що дії зв'язківців у зоні АТО дали позитивний результат. Адже з початку проведення антитерористичної операції вони практично не мали фактів знищення засобів зв'язку під час артилерійських обстрілів, зокрема з систем залпового вогню. Фахівці зв'язку ніколи не забувають кілька важливих понять, що характеризують функціонування систем зв'язку, такі як «безпека», «стійкість», «живучість», «надійність». При цьому роблять акцент саме на надійності, адже добре розуміють значення надійного зв'язку в системі управління військами в сучасних умовах.

У НОТАТНИК КОМАНДИРА

ЩО ТАКЕ ТРАНКІНГ?

Транкінг (від англійського trunk — пучок) — це сукупність каналів зв'язку, які розподіляються між користувачами. У транкінгових системах замість одного каналу, до якого звертається група користувачів, міститься група каналів (ствол), доступних усім користувачам даної системи. Коли хто-небудь з них захоче провести сеанс зв'язку, він автоматично одержує доступ до будь-якого вільного каналу. По закінченні з'єднання канал може бути автоматично наданий іншому користувачу. Транкінгова система дозволяє економити радіоканали. До мережі підключається більше абонентів, ніж є каналів у її розпорядженні. Електронна система відстежує розташування абонентів у просторі й розподіляє наявні радіоресурси найвигіднішим чином. Невидалені об'єкти можуть спілкуватися безпосередньо між собою. Для з'єднання більш віддалених об'єктів підключається базове транкінгове обладнання. А для виходу на вищу ланку системи управління застосовуються стаціонарні (в ЗСУ — супутникові) телефонні лінії.

Перевагою такого типу радіозв'язку передусім є висока оперативність. Зокрема, йдеться про мінімально можливий час встановлення каналу зв'язку (час доступу) за різних видів з'єднань (індивідуальних, групових, з абонентами телефонних мереж тощо), простішу реалізацію різних режимів зв'язку, що підвищують її оперативність.

Безпека зв'язку таких систем включає вимоги до забезпечення таємності переговорів і захисту від несанкціонованого доступу в систему. Як правило, основними механізмами забезпечення безпеки зв'язку є шифрування і аутентифікація абонентів. Природно, що в системах цифрового радіозв'язку в порівнянні з аналоговими системами набагато легше забезпечити безпеку зв'язку. Навіть без вжиття спеціальних заходів щодо закриття інформації цифрові системи забезпечують підвищений рівень захисту переговорів. Крім того, деякі стандарти цифрового радіозв'язку передбачають можливість наскрізного шифрування інформації, що дозволяє використовувати оригінальні, тобто розроблені самим користувачем, алгоритми закриття мовлення.

При цьому цифрові системи радіозв'язку, що мають гнучку структуру адресації абонентів, надають широкі можливості як для створення різних віртуальних мереж у межах однієї системи, так і для організації за потреби взаємодії абонентів різних мереж зв'язку. Особливо актуальною є вимога щодо забезпечення можливості взаємодії підрозділів різних відомств для координації спільних дій при проведенні антитерористичної операції.

Матеріали сторінки підготував Роман ТУРОВЕЦЬ, «Народна армія»

Народна армія
1 листопада 2014 року

●ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

Медична сестра відділення реанімації Валентина Паламарчук доглядає пораненого військовослужбовця, якого санітарним автомобілем доставили з Лисичанська

Фото автора

РЯТІВНИКИ З ВЕЛИКИМИ СЕРЦЯМИ

Доки тривала активна фаза антитерористичної операції, військовий мобільний польовий шпиталь одного із секторів зони АТО працював на межі можливостей. Майже півтори сотні поранених за добу. Лікарі, медсестри не спали по кілька діб. Приймальне відділення — хірургія чи реанімація, потім найближчий багатопрофільний військово-медичний центр або обласна лікарня. Такий конвеєр війни…

— Тоді, на початку вересня, здавалося, що ще трохи — і сили вичерпаються. Але із навантаженням упоралися. Наш особовий склад, а це 6 лікарів, 6 медичних сестер і 6 санітарів, власних сил не шкодував, — розповів начальник сортувально-евакуаційного відділення військово-польового шпиталю капітан медичної служби Артем Шамін.

— Відпочивали мало. Тодішня завантаженість була пов'язана з виходом наших військ з Іловайського котла. З операційних ми практично не виходили: 5 хвилин на перепочинок і назад до стола, рятувати життя наших бійців і офіцерів, — пригадує ординатор хірургічного відділення шпиталю старший лейтенант медичної служби Андрій Дусик.

Міський голова Сватова Євген РИБАЛКО:
— Особистість, звісно, має неабиякий вплив. Але коли об'єднується вся Україна і стає на захист нашої суверенності, ні я, ні будь-який інший посадовець не повинен навіть у думках допустити, щоб патріот, який жертвує своє життя в ім'я Батьківщини, перебував у поганих умовах.

Начальник польового мобільного госпіталю полковник медичної служби Олександр ЗАВРОЦЬКИЙ:
— Перед нами стоїть чітке і суворе завдання — рятувати життя українським захисникам Батьківщини, і ми це завдання виконаємо з честю.

Він доброволець. У Вінницький міський військовий комісаріат кандидат медичних наук, доцент кафедри топографічної анатомії та оперативної хірургії Вінницького національного медичного університету ім. Пирогова, лікар-хірург 1-ї міської клінічної лікарні міста Вінниця прийшов і написав рапорт одним із перших, ще на початку першої хвилі мобілізації.

Військово-польовий шпиталь сформований на базі Військово-медичного клінічного центру центрального регіону й укомплектований переважно штатними військовими лікарями та відмобілізованими з Вінниці, Хмельницького і Житомира.

— Наш госпіталь розрахований на 100 ліжок. Ми — один із етапів надання меддопомоги пораненим бійцям. Наше завдання — стабілізувати стан здоров'я поранених, які з поля бою потрапляють у наш медзаклад. Це переважно військовослужбовці з мінно-вибуховими травмами: закриті черепно-мозкові травми, струси чи забої головного мозку. Крім того, часто трапляються хворі на остеохондрози, спричинені тим, що військовослужбовці під час бойових дій носять бронежилети, виконують стрибки з підвищеним навантаженням, ще може бути загострення хвороб шлунково-кишкового тракту, зумовлені неналежним харчуванням у польових умовах, інші захворювання. Ми тут готуємо їх до евакуації повітряним або автомобільним транспортом у ті лікувальні заклади, які нададуть пораненим і хворим вичерпну медичну допомогу, — розповідає начальник польового мобільного госпіталю полковник медичної служби Олександр Завроцький.

Під час мого перебування в госпіталі, там на лікуванні було майже півсотні поранених і хворих. Когось привезли годину тому, і медсестри готували їх до операції, хтось чекав на подальшу евакуацію. Рядові бійці та офіцери, як один, дякують медсестрам і лікарям шпиталю за тепло і ласку, дбайливе ставлення до них. Бійці називають медперсонал шпиталю рятівниками з великими серцями.

З настанням холодів військові лікарі польового мобільного шпиталю за сприяння і суттєвої підтримки сватівського міського голови Євгена Рибалки і місцевої громади переїхали з польових умов у спеціально відремонтовані та підготовлені до зими капітальні помешкання, так звані зимові квартири.

— Ми відремонтували за кошти міської ради, громади міста приміщення колишньої спортшколи, які не експлуатувались 17 років. Замінили вікна, провели систему опалення, мережу водопостачання і водовідведення та, об'єднавшись з військовослужбовцями, зробили благочинну християнську справу, — говорить сватівський міський голова Євген Рибалко.

Саме це приміщення обрали невипадково. Поруч — стадіон, на якому за нагальної потреби може приземлитися вертоліт з пораненими. До того ж неподалік розквартировані кілька бойових підрозділів та підрозділи забезпечення, які можуть взяти на себе охорону та оборону шпиталю.

Ординатор хірургічного відділення шпиталю старший лейтенант медичної служби Андрій ДУСИК:
— Я тут за покликанням душі й серця. Як раніше, так і нині готовий зі зброєю в руках стати на передовій, в окопі, рядовим. Але рятувати життя у мене виходить краще.

Вражають і масштаби виконаних робіт з переобладнання приміщень під потреби лікарів. Встановлені бойлери, пральні машини, інша побутова техніка, яка полегшує проживання та виконання службових обов'язків далеко від дому.

Ще один нюанс: місцева влада пропонувала віддати військовим усе приміщення. Але коли останні дізналися, що в такому випадку доведеться «відселити» невідомо куди кілька спортивних секцій, оптимізували свої вимоги так, аби не змушувати юних спортсменів переїжджати.

— У нас навіть не виникло ніяких сумнівів стосовно цього, — розповів підполковник медичної служби Юрій Подоляк, якому довелося керувати установою під час переїзду на «зимові квартири». — Юні спортсмени — це майбутнє нашої країни. Війна мине, а Україна існуватиме. Хто знає, можливо, саме в цих спортсекціях виховуються майбутні відомі футболісти чи борці.

Андрій АГЄЄВ,
із зони АТО

●НА ЗИМОВІ КВАРТИРИ

ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНИЙ СИМБІОЗ

Гвинтокрил, сідаючи на край поля, виділеного під вертолітний майданчик, здійняв хмару пилу. Вітер одразу накрив нею все містечко оздоровчого табору, в якому розташувався військовий мобільний госпіталь, де начальником полковник медичної служби Олена Лавринець.

— Пил від вертольотів — наша чи не найменша проблема. Місцеві кажуть, що отак, як нас накриває пилом, взимку буде замітати снігом. Вітри тут такі, що в цих місцях намітає до двох метрів заввишки.

Потенційні заметілі — не єдиний майбутній ворог військових медиків. Будівлі, де розташовано госпіталь, не призначені для постійного проживання, а тим паче взимку. Водогону немає, стіни — суто для літа, навіть «зручності» на краю містечка. Влітку все це не надто заважало виконувати завдання в повному обсязі, але взимку такі «незручності» унеможливлять лікування поранених.

Попри те, що військовий мобільний госпіталь у системі медичної допомоги пораненим виконує здебільшого функції перевальної та сортувальної бази, тут лише складних операцій провели понад півтори тисячі.

— Під час активної фази антитерористичної операції тутподекуди доводилося одночасно лікувати 180 поранених, — розповів головний хірург госпіталю полковник медичної служби Едуард Хорошун. — А все завдяки новітньому обладнанню, яке вдалося отримати від волонтерів. Це і ендовідеохірургічна апаратура, і швейцарські апарати для інтенсивної терапії. Останні — настільки «розумні», що самі слідкують за станом пацієнта і коригують програму підтримки людини.

Полковник медичної служби Едуард Хорошун демонструє гордість військового мобільного госпіталю — ендовідеохірургічну апаратуру

Фото автора

Коли постало питання щодо зимівлі на даних фондах, керівництво розпочало роботу в двох напрямах: зайнялося підготовкою наявних фондів і пошуком можливостей передислокації у зручніші будівлі. Збільшили в місцевій електропостачальній компанії ліміт потужності до 160 амперів, оформили заявки на твердопаливні печі, відшукали спеціалістів, готових пробурити свердловину та облаштувати водогін і каналізацію. Та, на щастя, все це не знадобилося. Місцева лікарня, яку за останні роки «дореформували» до мінімуму, радо погодилася віддати військовим медикам частину своїх приміщень.

— Такий крок взаємовигідний. Ми отримуємо базу з усією інфраструктурою, а місцева лікарня не лише позбавляється фондів, які треба утримувати, а й отримує змогу використовувати наші лікувальні потужності, — розповіла полковник медслужби Олена Лавринець. — Запасний варіант ми відпрацьовували лише на той випадок, якщо місцеві депутати не погодяться на запропонований нами варіант, адже йшлося про нерухомість…

— Зараз вже триває передислокація госпіталю на нове місце, — говорить заступник директора Військово-медичного департаменту полковник медичної служби Олег Ляшенко. — До процесу долучилася місцева влада та вище військове керівництво, тож усі проблеми, які виникають, як то кажуть, «у процесі», розв'язуються буквально на ходу.

Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія»

ПРИДНІСТРОВСЬКИЙ КОНФЛІКТ

Понад 20 років у Придністровському краї, що межує з Україною, неспокійно. Що ж призвело до такого стану цієї території, що на лівому березі Дністра?

ПОЛІГОН ДЛЯ ГІБРИДНОЇ ЕКСПАНСІЇ

Перед розпадом Радянського Союзу в різних куточках країни деякі народи намагалися відновити свою національну ідентичність. Ухвалення закону про офіційний статус молдавської мови на основі латинського алфавіту в серпні 1989 року викликало масові протести у Придністров'ї. У червні 1990 року декларується державний суверенітет Молдови. А у вересні цього ж року II з'їзд народних депутатів Придністров'я проголошує створення Придністровської молдавської республіки (ПМР).

«Повзучий путч»

Через місяць після оголошення незалежності Молдови у Придністров'ї розпочався «повзучий путч», внаслідок чого був проведений референдум, за підсумками якого було проголошено незалежність ПМР.

У 1992 році закінчується перша фаза Придністровського конфлікту, в ході якої відбувається консолідація двох еліт — консервативної придністровської, орієнтованої на збереження СРСР і економічні зв'язки з Росією і Україною, та молдовської, яка прагнула незалежності Молдови і зближення її з Румунією.

Тим часом молдовська влада шукала підтримки в Румунії, придністровська — в Кремлі. ПМР розраховувала на новий союзний договір, який визрівав 1991 року в Москві. Однак після провалу путчу у серпні 1991 року ПМР не могла розраховувати на підтримку радянської номенклатури. Втім було очевидно, що після проведеної «перебудови» неможливо зберегти Радянський Союз у старому вигляді. Зокрема йшлося про створення держави нового формату, інакше не було шансів затягнути в неї вільні прибалтійські республіки, «вибухові» країни Кавказу та недовірливу Середню Азію. Плани створити Союз Незалежних Держав (СНД) не знайшли повної підтримки серед всіх колишніх союзних республік. При цьому коли Кремлю бракувало важелів впливу у будь-якому регіоні, то без вагань застосовувалась російська воєнна машина, авангардом якої у Придністров'ї була 14-та російська армія, у Криму — російський Чорноморський флот.

Ключовий фактор — військова присутність

У ході другої фази конфлікту (березень-липень 1992 року — **Авт.**) збройними силами Молдови здійснюється невдала спроба відновити кордони країни. 28 березня 1992 року Кишинів оголошує введення у країні надзвичайного стану. Конфлікт переходить у фазу відкритого збройного протистояння. Однак значно краще озброєні загони ПМР за допомогою 14-ї російської армії не допустили цього. Вже 21 липня 1992 року в Москві президентами Молдови та Росії було підписано Угоду про принципи врегулювання конфлікту в Придністров'ї.

Третя фаза Придністровського конфлікту триває із моменту підписання Московських угод 21 липня 1992 року й до сьогодні. Здійснювалося відведення збройних формувань за лінію протистояння, створення буферної зони та розміщення в місті Бендери спеціальної комісії. За цими домовленостями гарантувався нейтралітет 14-ї російської армії в цьому конфлікті. Була визнана територіальна цілісність Молдови та право Придністров'я на самовизначення у разі зміни державного статусу першої (зокрема йдеться про можливе приєднання Молдови до Румунії). Але стабільності в регіоні такий компроміс не додав.

В УКРАЇНСЬКОМУ ДОНБАСІ ПОДІЇ РОЗВИВАЛИСЯ ЗА СХОЖИМ З ПРИДНІСТРОВСЬКИМ СЦЕНАРІЄМ. З ПОЧАТКОМ АТО УКРАЇНСЬКІ ПІДРОЗДІЛИ ДОСИТЬ АКТИВНО ПОВЕРТАЛИ ТЕРИТОРІЇ ДОНЕЦЬКОЇ ТА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ ПІД ЮРИСДИКЦІЮ УКРАЇНИ. ТЕРОРИСТИ, НАВІТЬ ДОБРЕ ОЗБРОЄНІ РОСІЄЮ, МАЙЖЕ БУЛИ ПЕРЕМОЖЕНІ, ПОКИ НА ЇХНЬОМУ БОЦІ В КОНФЛІКТ НЕ ВТРУТИЛИСЯ ШТАТНІ ПІДРОЗДІЛИ РОСІЙСЬКИХ РЕГУЛЯРНИХ ВІЙСЬК

Варіанти розв'язання конфлікту

Періодично зацікавленими третіми сторонами пропонувалися різноманітні варіанти остаточного врегулювання конфлікту.

Свого часу колишній заступник голови адміністрації Президента РФ Дмитро Козак намагався втілити план Кремля щодо Молдови та Придністров'я, який передбачав перетворення Молдови на федерацію з автономними Придністров'ям та Гагаузією. За Придністров'ям залишалося право на вихід з федерації в разі приєднання Молдови до Румунії. При цьому російський миротворчий контингент чисельністю до 2 тисяч військовослужбовців як інструмент впливу мав залишитися в Придністров'ї до 2020 року. Умова щодо розміщення російських військ у ПМР завадила підписанню цього плану тодішнім президентом Молдови.

Україна своєю чергою запропонувала «план Ющенка», представлений Президентом України на саміті ГУУАМ у квітні 2005 року, який передбачав внутрішню демократизацію в Придністров'ї, проведення демократичних виборів, інспектування підприємств ПМР, моніторинг українсько-придністровського кордону спеціальними силами ОБСЄ та розміщення в зоні конфлікту нового миротворчого контингенту. При цьому «план Ющенка» не передбачав федерального устрою Молдови, проте не заперечував спеціального статусу Придністров'я та права виходу регіону зі складу Молдови у разі її приєднання до Румунії.

«План Ющенка» був схвалений парламентом Молдови в липні 2005 року. На той час це був найбільш демократичний варіант розв'язання проблеми. Проте цей план був відхилений урядом ПМР з двох причин. По-перше демократизація Придністров'я не відповідала інтересам авторитарного режиму президента ПМР Смирнова. По-друге розширення миротворчого контингенту шляхом зменшення його російської частини суперечило інтересам Росії в цьому конфлікті.

Україна по відношенню до Придністровського конфлікту дотримувалася міжнародних норм щодо визнання територіальної цілісності держав та непорушності державних кордонів. Тому у 2006 році позиція української митниці щодо придністровських товарів, що не були оформлені митницею Молдови була принциповою. Росія втрутилася в конфлікт на боці ПМР, вимагаючи від України припинити економічний тиск. США та ЄС підтримали Україну в її спробах навести лад у процедурах експорту з Придністров'я. Зрештою придністровські підприємства змушені були зареєструватися в митних органах Молдови, щоб відновити експорт.

В ході ескалації митного конфлікту керівництвом ПМР було оголошено про підготовку до проведення референдуму про незалежність, який відбувся 17 вересня 2006 року. На референдумі близько 97% населення ПМР висловились за незалежність республіки від Молдови та подальше входження її до складу Російської Федерації. Офіційний Кишинів не визнав результати референдуму. Так само його результати не визнали США, ЄС та ОБСЄ. Представники Російської Федерації змушені були заявити, що проведення референдуму не матиме юридичних наслідків. Тож Росія, зберігаючи вплив на ПМР де-факто, не бере на себе відповідальність за триваючий конфлікт у Придністров'ї. При цьому безліч проблем у відносинах його сторін залишається без вирішення: страждає економіка, зростає її тіньова складова, панує номенклатурна приватизація, створюються передумови для перетворення Придністров'я на офшорну зону та джерело контрабанди регіонального масштабу. Тож є цілком очевидним, що заморожений конфлікт — це економічний занепад, осередок криміналу та тероризму.

ДОВІДКА

В зоні конфлікту розміщено 492 придністровських, 355 молдовських і 402 російських військовослужбовців і десять військових спостерігачів від України. Миротворці несуть службу на 15 стаціонарних постах і КПП, розміщених на ключових ділянках зони безпеки.

І знову дежавю

В українському Донбасі події розвивалися за схожим з придністровським сценарієм. З початком АТО українські підрозділи досить активно повертали території Донецької та Луганської областей під юрисдикцію України. Терористи, навіть добре озброєні Росією, майже були переможені, поки на їхньому боці в конфлікт не втрутилися штатні підрозділи російських регулярних військ. У результаті зусиль багатьох зацікавлених сторін 5 вересня 2014 року в Мінську була підписана угода. Масштаб конфлікту зовсім інший. Якщо у випадку з ПМР ставилось за мету запобігти її інтеграції до складу Румунії, то Донбас розглядається як плацдарм для окупації всієї Південно-Східної України.

В Україні зараз так само пропонуються різноформатні плани. РФ пропонує федералізацію, російську як другу державну мову і російський же миротворчий контингент у регіоні. Позиція росіян більше нагадує намагання домогтися для Донбасу такого статусу, який дозволив би його анексувати, ніж бажання допомогти російськомовному населенню.

Через 20 років після початку Придністровського конфлікту, застосовуючи майже ті ж інструменти в Україні, Росія демонструє гру найвищого порядку завдяки новим інформаційним технологіям, трансформації концепції інформаційної політики у концепцію масових комунікацій на всіх рівнях. Сучасне покоління є свідком того, як інформаційний компонент з елементу забезпечення збройної боротьби перетворився на основний вид ведення війни із забезпеченням його збройними силами. Отже, якщо раніше окупація територій супроводжувалася впливом на війська та населення противника, то сучасна стратегія розширення зони впливу передбачає, що цілковите домінування в інформаційному просторі завершується окупацією військами вже ментально підготовлених регіонів. У Придністров'ї Росія досягла поставленої мети — надовго дестабілізувала ситуацію, створила заморожений конфлікт, зберегла вплив у регіоні. А от в Україні з вторгненням став фальстарт — неправильна оцінка результатів багаторічної гібридної компанії проти України призвела до передчасного заведення військ у малопідготовлену до окупації країну. Економічна, політична, дипломатична, культурна, інформаційно-технологічна агресія мала б завершитися військовим «бліцкригом», але цього не сталося.

Михайло ЧЕРНОВ,
Київ

ПЕРШИЙ НОМЕР СПЕЦВИПУСКУ ГАЗЕТИ «НАРОДНА АРМІЯ» У ЗОНІ АТО

ДЛЯ СОЛДАТІВ ІНФОРМАЦІЯ НЕ МЕНШ ВАЖЛИВА, НІЖ ВОДА І БОЄПРИПАСИ

У зоні АТО вийшов друком перший номер спецвипуску газети «Народна армія». Відтепер у зоні антитерористичної операції щотижня видаватиметься спеціальна версія Центрального друкованого органу Міністерства оборони України «Народна армія». Перший випуск польового варіанта «Народки» вийшов 30-го жовтня 2014 року.

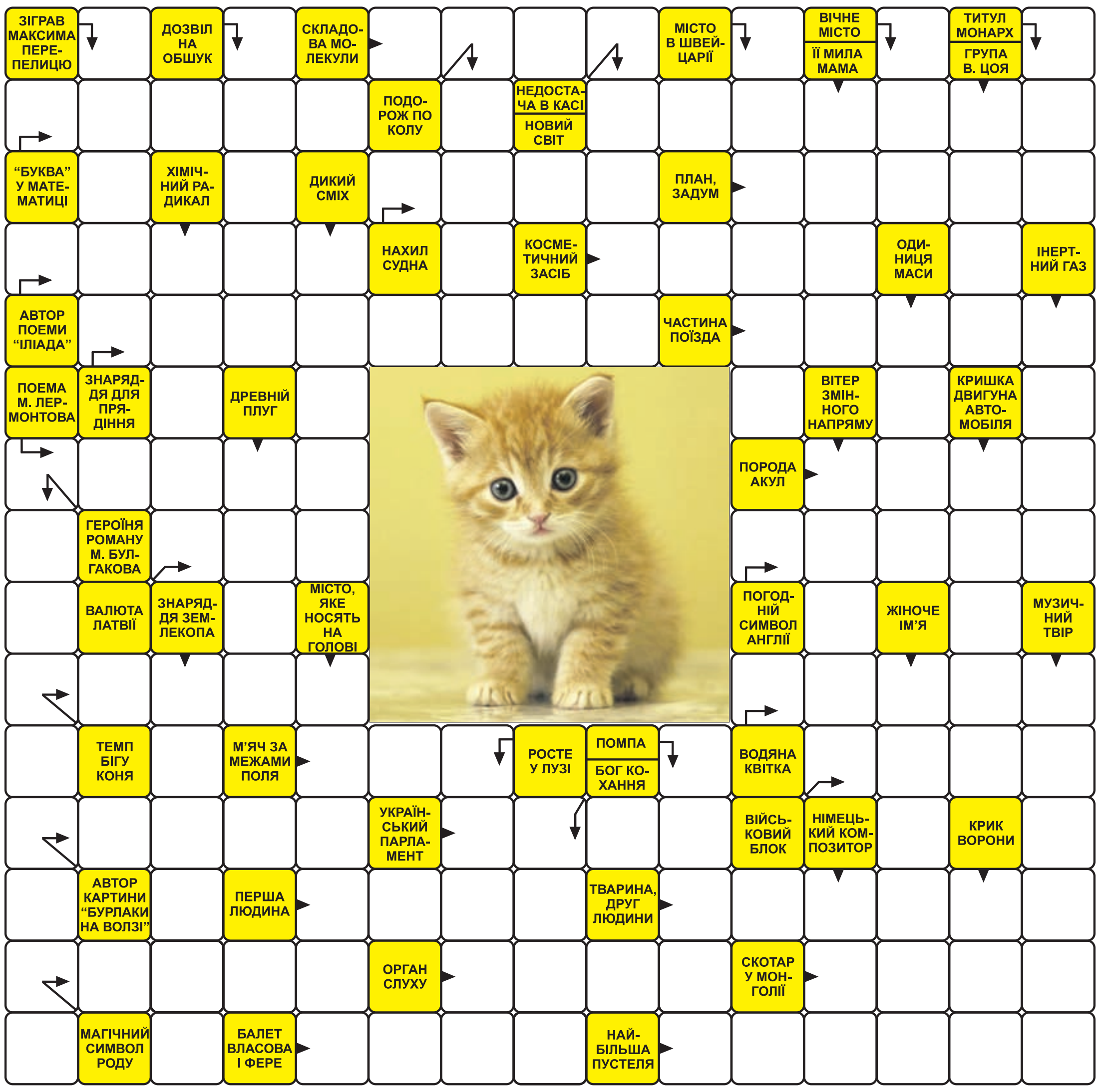
— Так звана польова версія газети тематично наповнюватиметься найактуальнішими для солдата в зоні АТО матеріалами, — розповів головний редактор Центрального друкованого органу Міністерства оборони України «Народна армія» полковник Роман Драпак. — Для солдатів інформація не менш важлива, ніж вода і боєприпаси. Наше завдання — оперативне та всебічне інформування військовослужбовців про рішення керівництва держави й Збройних Сил, основні події у країні та війську, пропагування передового досвіду — як бойового, так і щодо питань забезпечення війська. На першому плані в нас завжди був і залишається СОЛДАТ. Адже весь тягар війни завжди на його плечах. Ми фокусуємо увагу на його важкій роботі, мужності та героїчних вчинках. Спецвипуски видання працюватимуть і на зміцнення бойового духу солдата. Ми маємо розповідати солдату і про те, що за нього щодня молиться і дбає вся країна, гордиться ним і вірить у перемогу.

Наклад спецвипуску «Народної армії» становить 4 тисячі примірників. Для реалізації цього проекту в зону АТО прибула виїзна редакція газети під керівництвом полковника Романа Драпака.

— На наших передових позиціях, блокпостах, у підрозділах забезпечення чи у звільнених містах інформаційний вакуум — небезпечна річ, особливо, якщо розглядати це питання в контексті інформаційного протиборства, — говорить полковник Роман Драпак. — Тому наш колектив активно працював над реалізацією ідеї видання спеціальної версії газети безпосередньо в зоні антитерористичної операції. Для цього ми технічно укомплектували польовий видавничий пункт та розгорнули його безпосередньо в зоні АТО. Загалом же військові журналісти працюють у зоні АТО з початку проведення операції. Ми завжди там, де наш солдат.

Інф. «НА»

НА ДОЗВІЛЛІ

Кросворд підготовлено Василем СОЛТИСОМ, м. Тернопіль

ПРОЩАВАЙ, СЦЕНО!

СЛУГА МЕЛЬПОМЕНИ, СОЛІСТ ВІЙСЬКОВОГО АНСАМБЛЮ

Свій останній вихід на сцену соліст Академічного ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України, народний артист України Анатолій Маняченко присвятив 70-річчю визволення України від фашистських загарбників. Заспівав соло і після виступу попрощався з глядачами:

— Мені вже 75 років. Час давати дорогу молодим…

За своє творче життя він брав участь у понад тисячі концертах. У часи Радянського Союзу в артистів була норма — 19 виступів на місяць. Його ж колектив рідко давав менше 25.

Анатолій Маняченко об'їздив з ансамблем півсвіту. Йому аплодували у Франції і Канаді, у Китаї і Швейцарії. Та найвдячнішою публікою співак вважає українську. Напевне тому він відмовився від спокусливих пропозицій, які отримав 1971 року після концерту в Гельсинки.

Співаком Анатолій Олексійович став майже випадково. Напевно, це доля. Школярем він добре малював. Задумувався навіть про те, чи не стати художником. Йому часто доручали оформити стенд, плакат тощо.

— Якось я малював плакати і транспаранти. Малював і наспівував улюблені мотиви. Мене почула вчителька музики і запросила до шкільного хору. Потім був виступ на новорічному святі. На сцену я піднявся звичайним школярем, а зійшов — відомим на всю школу солістом.

Коли настав час йти до війська, Анатолія призвали до Ансамблю пісні і танцю Київского військового округу. Нині це відомий далеко за межами країни Академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України.

— З цим колективом я пов'язав своє життя. З ним виступав і в полі перед бійцями, і у фешенебельному Палаці «Україна». З ним залишаюся й після прощання зі сценою.

Інна МАЛЕВИЧ, «Народна армія»

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 1-4 листопада: *1 листопада хмарно з проясненнями, лише на заході та 2 листопада мінлива хмарність, 3-4 листопада малохмарно. Переважно без опадів, лише 1 листопада на сході місцями невеликі опади. Вночі та вранці місцями туман. Вітер в першій половині строку північної чверті, в другу половину строку південної чверті, 5-10 м/с, 1 листопада на сході місцями пориви до 15 м/с. Температура повітря 1 та 4 листопада вночі -3...+2°С, на заході та півдні місцями до +5°С, вдень 1 листопада +4...+9°С, на півдні місцями до +11°С, 4 листопада +8...+13°С; 2-3 листопада вночі 0...-5°С (3 листопада на сході та півночі місцями до -8°С), на заході -2...+3°С, вдень +3...+8°С (3 листопада на заході та півдні місцями до +11°С).*

По Києву та області на 1-4 листопада: *1-2 листопада хмарно з проясненнями, 3-4 листопада малохмарно. Без опадів. Вітер північної чверті, в кінці строку південної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря 1 та 4 листопада вночі -3...+2°С, вдень 1 листопада +4...+9°С, 4 листопада +8...+13°С; 2-3 листопада вночі 0...-5°С (3 листопада місцями до -8°С), вдень +3...+8°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10630
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 28244**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.